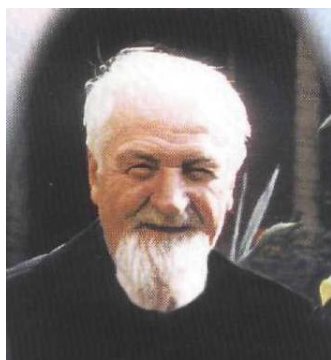

LUCRAREA FIULUI ÎNTRUPAT ÎN NOI, DUPĂ ÎNĂLȚARE, PRIN DUHUL DE - VIAȚĂ - FĂCĂTOR ȘI SFINȚITOR

Pr. Prof. D. Stăniloae

Fiul înviat și înălțat lucrează în noi prin Duhul Sfânt pentru a parcurge și noi drumul spre starea de fii, în care trupul e schimbat la față sau îndumnezeit prin Duhul.

Hristos Cel înălțat săvârșește în noi această lucrare prin Duhul Său, așa cum a săvârșit-o și El în umanitatea Sa cât a fost pe pământ. Duhul Lui ne duce spre starea în care a fost dus trupul lui Hristos prin înviere, spre starea de fii schimbați la față cu trupul, strălumi-nați, îndumnezeiți.

Lucrarea aceasta a Fiului înălțat prin Duhul este o lucrare de viață făcătoare și sfințitoare. Aceasta nu o poate face Fiul cu oamenii de pe pământ, rămânând El pe pământ, ci numai după ce a ajuns la capătul deplinei pătrunderi a trupului Lui de Duhul de-viață-Făcător și Sfințitor. Lucrarea aceasta sfințitoare și de viață făcătoare e și a Fiului și a Duhului, sau e a Fiului prin Duhul. Astfel, Duhul purcede din Tatăl și Se odihnește în Fiul, nu numai pentru a arăta deplina unire în dragoste dintre Tatăl și Fiul, dragostea Fiului venită de la Tatăl întorcându-se spre Tatăl, ci pentru a trece și la oameni dragostea Fiului, al Căruia chip sunt făcuți oamenii, iar după ce aceștia se despart prin păcat de Dumnezeu, de-a Se face Însuși Fiul om în care lucrează Duhul, ca din El să treacă în oameni.

Această lucrare a Duhului din Fiul e prevestită întâi prin proroci, pentru a-i întoarce și pe ei spre Tatăl, sau a-i atrage și pe oamenii uniți cu Fiul prin credință spre Tatăl, umpluți deplin de Duhul din Fiul. De aceea, Biserica a numit pe Duhul în Simbolul niceoconstantinopolitan nu numai Sfânt și de-viață-Făcător, ci și Cel Care a grăit prin proroci. Cuvântul neîntrupat a pregătit astfel în prealabil pe oameni pentru lucrarea ce-o va săvârși prin Sine, atât cât va fi pe pământ, și apoi în oameni, după ce Se va înălța înviat și îndumnezeit cu trupul.

A fost necesară lucrarea profetică a Duhului Cuvântului neîntrupat, pentru ca oamenii să creadă în El când va veni în trup în chip minunat. Și a fost necesară venirea în trup a Fiului, pentru ca să înfieze cu adevărat prin Dumnezeu umanitatea în trup, ducând-o la înviere. Dar a fost necesară și lucrarea Fiului întrupat și înviat în chip nevăzut prin Duhul Sfânt, pentru a face pe oameni să înainteze într-o viață pămân-tească după modelul lui Hristos, spre a ajunge la trupul înviat și înduhovnicit, asemenea celui al lui Hristos.

Duhul este de-viață-Făcător, pentru că scoate pe oameni din moartea sufletească, încadrându-i în viața de un conținut tot mai înalt și tot mai bogat pe cei morți sufletește, prin căderea în trecătoarele plăceri și prin continua sărăcire produsă de egoism. De aceea, pe când, în cântarea întreit sfântă, Tatăl e numit „Dumnezeu”, Fiul, „tare”, ca Cel Care a învins moartea răbdând-o, Duhului I se spune „fără de moarte”. El ne-a dat prin nașterea prin Botez o viață

nouă, în sensul de viață în continuă creștere spirituală, o viață neslăbită de moartea spirituală. Credința în Hristos, sau conștiința prezenței lui Hristos în sine, nu o poate avea nimeni decât prin Duhul. Aceasta arată cât de uniți sunt Duhul și Hristos în cel credincios. Dar, pe lângă credința în Hristos și viața curată și iubitoare de Dumnezeu, Duhul dă fiecăruia și unele daruri potrivite firii lui.

Importanța acordată de Biserica Ortodoxă lucrării Sfintei Treimi prin Duhul Sfânt în cei credincioși și în toată creația, lucrare ce aduce acestora viața nouă și veșnică și sfințenia, se vede din rugăciunea „Împărate ceresc”, adresată Sfântului Duh, prin care începe Biserica unele din slujbele ei. În această rugăciune Îi spunem Duhului Sfânt „Împărate ceresc”, pentru că El ne înalță în Împărăția cerurilor, unde stăpânește ca Duh peste cele materiale.

(Preot Prof. Dr. D. Stăniloae,
Sfânta Treime sau La început a fost Iubirea)